

El Congost

Redacció: Carrer Calabria, 15

Administració: Impremta Mercantil

SUMARI:

La plaça de Ferrer i Guardia (J. Mauri)
Fets de la quinzena
Mútua de Martí l'Humà
Festa Major
Noticiari de la F. J. C. de La Garriga (J. Camp)
Lavoisier (M. Mallol C.)
Ironies i contrastos (Ernest Ros)
La gran sort de la Cínteta (A.)
Esports (Sidral)

El Congost

Redacció: C. Calabria, 15

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL

Subscripció: Un any, 6pts.

Administració: Impremta Mercantil

Any 2

La Garriga, 29 Juliol 1934

Núm. 37

Número solt, 20 cèntims

“La Plaça de Ferrer i Guardia”

a l'Ajuntament

Temps enrera ací a La Garriga es feren desaparèixer els ornaments de la façana d'una escola únicament perquè tenien la forma de creu. El tipus de fobia anticristiana que devalla a aquestes ridícules dominava quasi arreu de Catalunya, amb la particularitat que venia invariablement acompanyat d'un floferrerisme estult que semblava en mes d'un lloc voler substituir el culte al Crist pel de Ferrer i Guardia.

No mes cal citar com demostració del que diem i alhora com a prova d'ignorància supina el següent retall que publicaven aquells dies els periodics: *«el nou mestre laic ha aconseguit que de gran nombre de cases de Navàs es tregui la imatge del Sant Crist, substituïda per un retrat que diu: «San Francisco Ferrer y Guardia»*. I d'altra banda tothom sab que ací a La Garriga, deliberadament o per pura coincidència fou donat el nom de Ferrer i Guardia a la mateixa plaça de la qual pocs dies abans havia estat foragitada la creu commemorativa de la darrera missió. No volem concedir a aquest últim fet altra significació que el d'una manifestació de l'estat passional aleshores dominant. Avui però, l'opinió a Catalunya en general està atenta a altres qüestions, p. e. a la sobrevinguda amb la llei de contractes de conreu. A La Garriga oi mes aquesta desviació ha vingut afavorida pel canvi de les circumstàncies.

Per totes aquestes coses voldriem que ara, passada la tempesta, amb l'esperit seré fos rectificat l'acord de l'anterior ajuntament que concedia el nom de Ferrer a una de les vies de la nostra població.

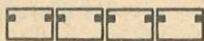
I tractant de fonamentar el nostre prec prescindirem d'exposar la monstruositat, inconcebible en una ment serena, que suposa la substitució del Crist per Ferrer i Guardia; car si clarament aquest fou l'intent a Navàs, preferim creure que ací a La Garriga ningú persegüí aquesta finalitat. D'altra banda una senzilla enumeració de fets reafirma la convicció

de la enormitat que representa haver concedit un lloc públic d'honor al nom d'un home que durant vint-i-cinc anys ha sonat terroríficament i que ja ultimament havien oblidat els mateixos que suara l'han celebrat.

En efecte: en la història de Ferrer i Guardia han de tenir lloc preferent les llistes de bombes, atemptats esgarrifosos (recordeu el del seu deixeble i amic Mateu Morral, que fos quin fos el seu objecte, causà a Madrid, 130 víctimes) els incendis, destruccions i sacrilegis d'una Setmana Tràgica; ajunteu-hi la *«Escuela Moderna»* (així en castellà) de la qual era professor de moral l'assassi Morral, amb tota la seva pedagogia inspirada en un ferotge odi de classes i a tota autoritat, i unes ensenyances adverses a l'amor a la família i a les pàtries (i entre elles expressament incloïa Catalunya); afegiu-hi la seva fórmula, per a dur a la pràctica el seu sistema, la recepta per a fabricar la matèria explosiva titulada *«panclastita»*; de la seva vergonyosa vida privada n'hi haurà prou amb consignar els noms de Teresa Sanmartí de Granollers, Leopoldina Bonnard, Soletat Vilafranca, i la més dissortada encara Ernestina Meunier; recordeu el seu col·laborador Anselm Lorenzo i la negra i sagnant història de l'anarco-sindicalisme barceloní, etc.

Per això, repetim, demanem que l'actual Corporació Municipal vulgui reparar aquella desviació passional, i no pas per esperit de reacció, o d'atac personal (que si la nostra condició cristiana ens fa avorrir el mal ens obliga no obstant a amar al qui l'ha fet) sinó per cristianisme, per amor a Catalunya, per decorum de la nostra Vila... majorment quan aquesta encara te un deute de gratitud per aquells personatges il·lustres que tanta relació tingueren amb La Garriga, com el Canonge Collell, Martí l'huma, i fins i tot Mossén Jacint Verdager.

J. MAURI

Fets de la quinzena

COLONIA ESCOLAR.—En el Col·legi de les Religioses Franciscanes del carrer d'Anselm Clavé, estiuja la colònia escolar de noies organitzada pel Comitè Diocesà de l'Escola Catòlica i patrocinada per la parròquia dels Angels de Barcelona.

ESCOLES MUNICIPALS.—Tingué lloc dies enrera al local de dites escoles l'exposició dels treballs efectuats pels alumnes durant el present curs. Fou inaugurada amb assistència de les autoritats. Els treballs merescueren els elogis dels visitants. El dia 8 a la tarda en el col·legi de Pàrvuls tingué lloc una vetllada. Entre altres coses varen representar-se «Per no entendre el castellà» i «L'homenatge a l'avi».

—El dia 11 els ja dits alumnes varen fer una excursió a Tarragona. Visitant entre altres monuments històrics, Palau d'Adrià, calabosos i coves de l'antic circ, tomba de Jaume I el Conqueridor, Via Augusta, Murallès, Casa de Pilats, presó de Sant Hermenegild, i n'oblidant per més La Catedral d'un vell estil gòtic.

Visitaren de pas el Cau Ferrat de Sitges.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

CREMA DE BOSCOS.—Dimecres passat, com desgraciadament ve succeint tots els anys en els mesos d'estiu, es produí un incendi en els boscos situats darrera el turó de Sta Margarida. Gràcies als esforços dels que concorregueren al lloc del sinistre fou sofocat.

—**ALTRA VEGADA!**—En l'encreuament de la carretera de L'Ametlla, dies enrera, hi hagué un altre accident automobilístic. Afortunadament aquesta vegada no ha tingut greus conseqüències en les persones.

Convindria per part de les autoritats posar remei urgent a perill constant que representa dit encreuament. No es pas la primera vegada que fem aquest prec.

SANT CRISTOFOR.—Com en anys anteriors el dia de St. Cristòfor hi hagué l'acostumada benedicció d'autos, La Plaça oferia un aspecte magnífic no sols pel crescut nombre de cotxes i demés vehicles que l'omplien, sinó també per la gernació que contemplà aquest tradicional acte.

JA NO NECESSITEM AIGUA.—D'ençà que els carrers de La Garriga son tots empedrats i asfaltats la pols ha fugit del nostre poble. Per ço la bota de regar no gosa sortir a passejar-se. La guardarem per a l'hivern.

FOC EN UNES GARBES.—La nit del 18 al 19 del corrent s'encengueren, ignorant les causes, les garbes depositades en l'era de càn Ciurans (en el pas a nivell de Llerona) i que s'havien de batre l'endemà. Foren inútils tots els esforços per salvar quelcom, car en breus moments del pilot de garbes en restà solament un grapat de cendra. Lamentem la desgracia.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

Mútua Martí l'Humà

Per tal de cridar l'atenció dels pares de família garriguencs sobre aquesta novella entitat que tants profitosos fruits pot donar en pro de l'educació i instrucció dels nostres infants ens plau donar una recensió d'algunes activitats portades a cap últimament.

—En commemoració de la festa del patró del Col·legi St. Lluís, fou organitzada una excursió a Vic, en l'homenatge al nou Beat Català P. Antoni M. Claret. No cal dir que el nombre crescut d'infants que hi assistiren retornaren altament complaguts de l'excursió després d'admirar els notables monuments de la vella ciutat catalana i de totes les atencions rebudes.

—En espera de donar una exposició detallada ens plau de consignar l'èxit que constitueix els exàmens darrerament celebrats tan per el grau d'instrucció que denotaven els alumnes com per l'acurada preparació per part dels professors. Hi assistiren representació dels pares de família diversos membres de la Junta de la Mútua.

— Demaneu arreu l'exquisit postre **FLAM CALLIS**

De l'Ajuntament

Sessió ordinària del dia 10 juliol.

oberta la sessió s'acordà aprovar els comptes presentats per Joan Vilagut, Industrias Sanitarias, S. A., Patronat per assistència de malalts pobres, Joan Barbany, Francesc Vila, Gabriel Lopez, Josep Pujades.

Concedir permisos per a fer obres a Joaquim Comellas, Angela Anfruns, Lluís Mercader, Eliseo Paris i Josep Marminyà.

Queda pendent de discussió per a una sessió extraordinària una moció de la comissió de Cultura sobre la construcció d'edificis escolars.

Queda nomenada una comissió composta per els Srs Regidors Sr. Roig, Sr. Oliver, Sr. Comere, Sr. Parera, per tal d'organitzar la Festa Major.

Fou acordat fer donació d'una còpia a l'entitat esportiva «Joventut Garriguenca» per a disputar-la durant els partits de la Festa Major, i subvencionar amb 50 ptes. l'edició del programa anunciador de la Festa Major, que serà confeccionat per l'impresor B. Portavella.

Queda sobre la taula una petició de Sebastià Bosch.

En la secció destinada a precís i preguntes s'acordà concedir uns peons de la brigada municipal per escatar l'herba del camp d'esports.

Donar un vot de gràcies a la comissió de cultura i mestres nacionals per la tasca realitzada durant el finit curs.

Que passi a la sessió extraordinària ço relatiu a la construcció d'uns pous en la finca del «Bon Retiro».

Estat de comptes des del dia 26 de juny al 10 de juliol.	
Existència el dia 26	6.208'07 ptes.
Ingressos	9.658'84 »
	15.866'91 »
Despeses	10.507'95 »

Queden el dia 10 de juliol 5.358'96 ptes.

Sessió extraordinària del 3 de juliol:

S'acordà demanar al Ministeri d'Instrucció Pública la construcció directa de l'Estat de dos Grups Escolars de 5 graus cada un; un per nois i l'altra per noies.

Suspensió de les obres de construcció d'uns pous en la finca del «Bon Retiro» per no haver estat demanat el permís corresponent.

Festa Major

Es diu...

...que l'obra que es representarà a l'Envelat serà "D. Gil d'Alcalá"

...que la primera actriu serà Maria Espinalt

...que s'estrenarà un magnífic envelat d'estil cubista "dernier crit"

...que hi haurà una tómbola benèfica en profit de l'Assilo Hospital de La Garriga

...que les cucanyes i focs japonesos es faran a l'Avinguda Francesc Macià

...que hi hauran ballades de sardanes

...que en Miró no sap on enquivir les parades i xurreries

...que els caballets seran magnífics i s'installaran davant de Càn Fernando

...que per tant aquest any els veïns de les Oliveres podran dormir a gust

...que als carrers més cèntrics hi haurà esplèndida il·luminació

...que no hi mancaran l'espèctec dels focs d'artifici

...que el camp d'esports semblarà la "Catedral" de les Corts

...que hi ha contractats diversos internacionals

...que hi haurà partits de basquet

...que les modistes, sastres i sabatés estan fent el seu "agost"

...que a l'era d'en Serra hi haurà "corrida de toros", però nosaltres no ens ho creiem

...i que tot serà alegria i "regocijo"

Noticiari de la F. J. C. de La Garriga

Diumenge dia 15 a un quart de dotze del matí, tingué lloc l'anunciada reunió general reglamentària.

Després d'ésser aprovada l'acta de la reunió anterior dirigí la paraula als joves assistents, el nou Sr. Vicari Parro, quial, Mn. Emili Calpe, qui amb sentides paraules demostrà tenir verdader goig en trobar-se entre els fejocistes d'un grup que ja de temps admiraba.

Acabà, oferint generosament els seus serveis, al nostre grup.

Fou molt aplaudit, mentre que el secretari en nom de tots agraja i acceptaba l'oferiment.

A continuació, el fejociste Manuel Mallol, desenrotllà una serie d'experiments il·lusionistes, que els assistents agrajren amb una sorollosa ovació.

Complint un acord de l'anterior reunió general, fou inagurat un servei de bar en el local adjunt a la Biblioteca, a fi de fer mes plaent l'estada al nombrós jovent que alli acudeix. La dita reforma ha sigut ben acollida, com es d'esperar que ho seran també les taules de ping-pong, que molt aviat quedaran instal·lades en el mateix local.

La biblioteca cada vespre es veu molt animada, essent un gran mitjà per relacionar-se els socis del Grup.

En representació del Grup, un bon nombre de fejocistes assistiren el prop-passat diumenge a l'«Aplec Avanguardista» que tingué lloc a Plegamans; tots tornaren saturats

del vibrant entusiasme i energia que sempre revesteixen els nostres actes.

Seguint nostres activitats comarcals, hem tingut ocasió de parlar amb el Sr. Rector de Figaró i Cánoves.

Atenent-se a les disposicions preses per la primera Assemblea General de la F. J. C. de C., el dia 12 d'Agost, es farà A. D., d'una manera solemne el traspàs dels Avanguardistes, a la secció major de la Federació.

Aquest grup fejocista es complau en fer saber, la propera exhibició d'una secció de Basquet-ball, no dubtant que constituirà una nota nova, dins d'aquesta població:

Divendres primer dia de la festa major, a les 5 de la tarda gran partit de Fut-bol entre els equips de la F. J. C. dels Grups de La Garriga i de Vic, disputant-se la copa donatiu del Sr. Esteve Fernández el qual donarà començ al partit tirant la pilota desde l'avió de la seva propietat.

Aprofitem aquesta ocasió per a remarcar els molts benefactors del nostre Grup i ara, especialment als Srs. Carles de Roselló i Esteve Fernández per les proves d'afecte que recentment n'hem rebut.

Diumenge, a un quart de dotze del matí, tindrà lloc en el local del nostre Grup l'anunciada conferencia, sobre Historia Universal.

J. CAMP

HOMES DE CIENCIA

LAVOISIER

Antoni Llorenç Lavoisier, nascut a Paris el 26 d'agost de 1743 d'una familia rica (el seu pare era advocat) va cursar els seus estudis al col·legi Mazarin. On estudià Matemàtiques, Física, Astronomia, Mineralogia, Botànica, i jove encara va començar a estudiar Química portant-hi una veritable revolució. Ell va començar a fer servir la balança en els treballs de laboratori i gracies a ella va donar el seu célebre principi "En la naturalesa res es crea ni res es destrueix, sols es transforma".

A l'acabament de l'any 1793 (desembre) quan durava la gran revolució francesa, varen acusar-lo de conspirar contra el nou govern i desfalcant al poble, fent preparar tabac en pols amb molta aigua i i materies verinoses. Fou arrestat i condemnat a mort.

Dies abants de la seva execució, demanava unes setmanes de temps per acabar uns treballs sobre la respiració que segons deia eren de gran valor per tota la humanitat.

Sense voler-lo escoltar varen tallar-li el cap el 8 de maig de 1794.

La causa de la severitat del tribunal fou deguda a l'odi que tenia el poble als arrendataris generals i ells cobraven l'impost sobre begudes, tabacs, sal, etc.

Cada any eren condemnats a treballs forçats uns 300 contrabandistes.

Es diu que Lavoisier habia acumulat en pocs anys 1.200.000 francs de beneficis. Això va ésser-li fatal.

Va ésser una gran pèrdua la mort de Lavoisier; passat un temps després de la seva mort, Lefrange escribia a ell: "Per segar aquest cap ha bastat un instant, potser 100 anys no seran prou per produir-ne un de semblant".

M. Mallol C.

LA NOSTRA

Ironies i contrastos

Parlem sense eufemismes, ço que en diem nosaltres clar i català, d'un cas viscut. Car la vida quan es drama no pot rimar-se. Li escau millor al drama la prosa. Bé se prou que, un xic rimada, amb un tant per cent d'invenció i un altre de sentiment i dramatisme el fet que vull exposar-vos podria ésser l'argument d'una pàgina viscuda d'en Folch i Torras. Però com us dic, la rima no s'avé amb certs passatges de la comèdia humana que tenen en el fons cert dramatisme punyent i irònic.

* *

Diumenge d'Abril a la tarda. Fem via cap a casa per la carretera empolsagada. Tornem de partir el pa de doctrina a la quitxalla assedegada. En les nostres vides el ressó encara de les rialles de la mainada enjogassada i bellugadissa com aucells que s'acotxen. El sol ponent tenyeix de carmí l'horitzó i allarga extraordinàriament les ombres. A la dreta, mar i cel, fresca de marina i ambient de xarxes i mariners. A l'esquerra, paissatge tapissat de verd, esquelles i bous, i casetes arraulides de pessebre nadalenc.

Tot caminant s'ens acosta implorant una almoïna, vergonyosa i poruga, una nena, sis? set anys? desferra vivent que llença la fastuositat moderna. Espellifada, el seu petit cos es un desgavell de penjarolls virolats. Sota uns cabells que daura el sol lluen, però, uns ulls ingenus, amb la llusor de dos estels primaverals. Dirieu que es una figureta arrencada d'una il·lustració de Lola Anglada. Davant la misèria en petit nem fet la pregunta de consuetud: «Com te dius?». Llavors s'han obert els seus llavis ressecs i descolorits per la pols o la febre per dir-nos amb veu apagada i amb certa recança que es deia «Amor». Instintivament ens hem mirat a la vegada amb el company com comentari a la fina ironia de la vida. I a continuació la història de sempre: una mare malalta, un pare sense treball, i encara, una taberna arreconada i fosca que xucla

com tentàculs de pop gegantí la vida d'una mare i d'una filla.

* *

Em représ nostre camí en silenci. Jo no sé quina era la pensa del meu company; sols sé que hem caminat molt i molt sense dir res, amb els ulls esbatanats, fitant l'horitzó i abstrets completament al mon exterior que ens rodeja. I és que la nostra pensa feia esforços per a reduir dues coses antagòniques. Perquè l'amor, diu el Kempis, es ric, noble, generós, no coneix turons ni obstacles i té un enemic impacable: l'odi. I l'odi, hi niuava ja en el cor de la petita que es deia «Amor»? No trobeu que en un cor, per petit que sia, però que sols ha conegut les sotragades de l'insult, el despreci i la misèria i que ha vist que el cotxe lluent i magnífic del viure modern l'esquitxava barroerament, no trobeu que el corc de l'odi hi té lloc apte per a niuar-hi? No obstant, no hi era encara perquè l'odi espurneja pels ulls i sa mirada ingènua era l'espill del seu petit mon interior. Però, pensàvem, no trigarà gaire si manca la caritat. Perquè la manca de caritat és manca d'amor. I el no estimar es odiar. I com que el món modern no en té de caritat, car llença o al carrer o a l'hospital tota una munió d'éssers esmicolats en el traït de sa fastuositat, us trobareu, com a conseqüència necessària, que en la societat paganitzada en mig dels velluts i sedes, llusors de daurats, coloraines i purpurines sols hi ha una cosa: odi. Odi a tot el que és caritat i a qui la prediqui. Odi a dalt i odi a baix. Odi que és l'espurna maleïda que encen el foc de totes les lluites.

* *

Si a nostres platges arriben, garriguencs, llençades per la maror del viure modern alguna de ses desferres, no encenguem inconscienment el ble d'un odi que no ha esclatat encara. Fora de doldre que qui truqués a nostres portes dient-se «Amor» marxés amb el cor amarat d'odi.

Ernest Ros

Full Femení

La gran sort de la Cinteta

Quan es va casar amb en Pere, tothom ho va dir: —“Quina sort que fa la Cinteta!”—, perquè, en Pere, era un xicot de molts quartos i la Cinteta, no és que fos una qualsevol, però tampoc era filla de cap potentat. A casa seva, tenien ço que és menester pel pa de cada dia, que Déu n'hi dó, i per donar-se un gust de tant en tant, mentre no fos gaire sovint.

De nuvis, cor qué vols, cor que desitges. Feren una bella passejada i es pot dir que foren un quant temps fel·ços. La Cinteta, feta mestressa de la casa, mig masia, mig torra, que tenia belles hortes i un espaiós jardí i belles masoveries, es veia voltada d'atencions, d'afecte, de felicitat. Si els quefers allunyaven en Pere del seu costat, era un consol per ella, el pensar que la seva anyorança trobava ressó en el cor d'ell; i el retorn, esperat per tots dos, era com una festa. Després, les coses van canviar. Ell, marxava més sovint. Com que hi ha tantes fires i mercats i si hom vol estar al corrent dels negocis bé cal fer-hi cap. Es clar, que en Pere hi passava més dies de la raó, però una mica d'expansió bé els hi cal als homes! I ell, que podia anar amb la butxaca ben proveïda, encara més. Bé prou que quan se li esgotava, tenia per tornar-la a omplir. La Cinteta veia que el marit se li perdia. Tots els esforços d'ella, eren endebades i en sofria com no pot dir-se. La seva anyorança era trista, perquè no tenia el consol d'esperar un record d'ell, i quan venien les hores del depart o del retorn, cap mot amable no li musiquejava el cor. Quan era a casa, sols sabia parlar del molt bé que passava els dies en ésser fora i no més tenia la dèria d'entornar-se'n. Algú deia que si Déu els hagués enviat fills, això no hauria passat. Aneu-ho a saber. De vegades, el xerroteix incansable de la mainada també destorba als homes de rumiar els seus afers.

Un dia una veïna anà a veure la Cinteta. Com que la vida disbauxada d'en Pere, era ben sabuda per tothom, la Mundeta, la veïna, en parlà abundantament. Els consells no hi mancaren:

—Jo de tu, saps qué faria? Doncs, com ell, em divertiria. Bé n'hi ha prou de diners a casa teva! Abans ell no ho eixugui tot, aprofita-te'n, donat! A vila, trobaràs prou

coses per distreure't, i si et manca una companya, ja ho saps.—

La Cinteta, després de la visita de la veïna, tenia un cap, que semblava que li donava voltes. Tot el vespre pensà el mateix; que potser la Mundeta tenia raó, i tot el de casa li pesava com una muntanya de pedres. Què en feia d'ésser la mestressa d'aquelles sales riques i d'aquells arxius on es guardava memòria dels passats fins qui sap quina generació? La gelosia i el despit se li anaven entortolligant al cor. Podia ben estimar-lo a n'en Pere!.. Ho tenia ben decidit. L'endemà aniria a cercar, la Mundeta i juntes farien cap a vila. I així ho hauria fet, si no hagués trobat el senyor rector justament quan sortia de casa, ben mudada.

—Oh Cinteta! Et destorbaré, que ja veig que marxaves. Cap a vila, potser?—

—Si, però entri, entri, que no tinc cap pressa! —I envermellí i tremolà tota.

—No, no, ja tornaré!—feu el bon vellet, mig girant-se per entornar-se'n.

La Cinteta insistí i el bon rector digué el motiu de la visita. Tenia la caixa de cabals ben buida i les misèries de la parròquia eren tan grans! Parlà llarga estona de les malaurances que hi havia a remeiar. I de segur, que amb l'experiència que tenia, prou s'havia adonat de la que havia estat a temps a evitar.

Quan el bon sacerdot marxà, la Cinteta no tingué cor per anar a vila. De totes maneres, no tots els consells de la veïna, foren desatesos. Abans no s'aixugués el patrimoni, volia que els pobres se'n aprofitessin. I els afavoria tan com podia, per amor de Déu.

En arribar el vespre, sola i amargada dins el gran casal, buit d'afecte per ella, plorava silenciosament als peus del Sant Crist de la seva alcoba desolada i li semblava que ben endins del cor, hi sentia aquestes dolcíssimes paraules:—“Benaaurats els qui ploren, perquè seran consolats.”—

A.

ESPORTS

Auca per estiuejants si de l'esport en son amants

Si els plauen els banys de sol
i volen passar un bon *rato*
molt distret i ben *barato*
vinguin al camp de futbol.

Hi ha seients per tot estar
i si allà no es troben bé
poden seure al terraplé
i el partit podran mirar.

Tenim un porter com cal
no coneix la paveria
per la seva porteria
es en vá xutar-li alt.

Dos defenses de trompada
peró nobles que és molt just
i si la cosa va enmoscada
es bandeixen que es un gust.

Els mitjos fan molta tropa
i el joc molt bé serveixen
com també es distingeixen
al repartiment d'estopa.

Els extrems en son molt bons
i corrent, bastant lleugers
com les curses de llebrers
i no gasten pretensions.

(Tot aixó deixe-m'ho de banda
quan vegin jugar en Miranda)

Direm dels interiors
que fort no saben xutar
peró ens aconsola el pensar
que en corren molts de pitjors.

L'avant centre, es del pes fort
i en corre no s'hi amoïna
peró si un xut ell endevina,
al porter deixa per mort.

D'árbrits també en gastem
i com que no som exigents
i a tothom deixen contents
per aixó mai estobem.

Jugant a futbol els dic
que quan la cosa s'engresca
i els vegin entrar amb la llesca
s'els encongrirá el melic.

Veuran amb molta emoció
als jugadors que amb fretura
molts es busquen la freixura
despreciant sempre el carpó.

Apa senyors!... que s'ho val
tot aixó per un ral,
i si dels bancs volen repós
llavors de rals en són dos.

Sidral

Varis resultats de futbol

Dia 8

Penya Quevedos, 1 - J. Garriguena, 0

Dia 15

Vic, F. C. (Reserva), 2 - J. Garriguena, 4

Dia 22

F. C. Estel, 2 - J. Garriguena, 4

Impremta Mercantil - La Garriga

Canari de La Garriga

Llúria, 23 - BARCELONA - Tel. 20905

Garatge Dalmau

Autos de lloguer - Taller de Reparacions. Telèfon 28

Farmacia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - laboratori d'anàlisi

R. FERRANDIS

Telèfon 83

LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Barberia

Casa Jaume

Plaça, 9, baixos : LA GARRIGA : Telèfon, 84

Saló per a senyora
Saló permanent per a senyores
a càrrec de dos experts oficials

Confiteria i Pastisseria

MARIO VALLS

Centre, 7

Telèfon 67

Fàbrica de Gasoses i Sifons

Eduard Pujol

LA GARRIGA

Farmàcia Torrent Perfumeria

Calabria, 4 - Telèfon 88

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 - Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga:

Josep Corrons Dalmau

Joaquím Faura

Pintor - Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 (Tel. 99)

Calabria, 18

LA GARRIGA

Carns Fresques :- Polleria

MIQUEL GARRIGA

(CÀN TRICATÉ)

Bany, 3. Pl. Francesc Ferrer

LA GARRIGA

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en Xai i Vedella

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 Teléf. 72 LA GARRIGA

Representació i Dipòsit:

Josep Ruaix

C. Bany, 73. - LA GARRIGA

LI. Fortuny Fauria

SASTRE

Trajos estan extra
a mida, 120 ptes.

Bany, 7

Telèfon 9

LA GARRIGA

Productes de Bellesa i Tocador

de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria

Fèmina

Secció de
Perfumeria a raig

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamfrà Aragó)
BARCELONA

Telèfon 77103

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

ADIRIA

Realitza tota classe
d'operacions de
Banca i Borsa

BANCA D'ADIRIA

Adobs i Drogues

BARRAU i C.^{IA}

Fàbrica a Mongat

Despatx a Barcelona:
Carrer Fusina, 6

Telèfons 16661 i 16662

Representant:

X. ALBO i MOLINS

Sucursals de GRANOLLERS:

Plaça Perpità, 18 i 19

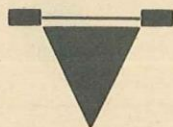
sabons Barangé

VENDA DE LLET

A V I S

La GRANJA ROSANES
de La Garriga, durant l'es-
tiu, farà el servei a
domicili matí i tar-
da als clients que
ho sol·licitin

Clarís, 19 BARCELONA

Xampany

Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

Caves a Sant Sadurní
d'Ànoia

Representant:

FREDERIC CALLIS

Agent de Comerç col·legiat

LA GARRIGA